Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 12. decembrī*

Dempings — Ķīnas izcelsmes ar roku darbināmu paliktņu autokrāvēju un to galveno daļu imports — Pārskatīšana — Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 2. punkts — Tiesības uz aizstāvību — Kļūda faktos — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-643/11

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd, *Suzhou* (Ķīna),

Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG, *Roding* (Vācija),

ko pārstāv *K. Neuhaus*, *H.-J. Freund* un *B. Ecker*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *J.-P. Hix*, pārstāvis, kam sākotnēji palīdzēja *G. Berrisch* un *A. Polcyn*, vēlāk – *A. Polcyn* un *D. Geradin*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland*, *M. França* un *A. Stobiecka-Kuik*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Padomes 2011. gada 10. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1008/2011, ar ko pēc termiņa beigu pārskata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ar roku darbināmu paliktņu autokrāvēju un to galveno daļu importam un ko attiecina arī uz tādu ar roku darbināmu paliktņu autokrāvēju un to galveno daļu importu, kuras nosūtītas no Taizemes, neatkarīgi no tā, vai Taizeme ir deklarēta kā šo ražojumu izcelsmes valsts (OV L 268, 1. lpp.), ciktāl šī regula ietekmē prasītājas.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši I. Labucka un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*] (referents),

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 12. februāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1]

Tiesvedības priekšvēsture [..]

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi [..]

Juridiskais pamatojums

1. 1. *Par pieņemamību* [..]

2. 2. *Par lietas būtību*

35 Šajā lietā prasītājas ir izvirzījušas trīs pamatus. Ar pirmo pamatu prasītājas apgalvo, ka ir pārkāptas to tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, tiesības uz aizstāvību un tiesības tikt uzklausītām. Ar otro pamatu tās uzskata, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu faktos apstrīdētās regulas 58. un 60. apsvērumā. Visbeidzot, ar trešo pamatu prasītājas apgalvo, ka apsvērumi par to, ka ir nodarīti zaudējumi, kā arī par cēloņsakarību starp importu par, iespējams, dempinga cenām un iespējamību, ka zaudējumi turpināsies, ja tiktu atcelti antidempinga pasākumi, balstās uz vairākām acīmredzamām kļūdām vērtējumā.

Par pirmo pamatu – prasītāju procesuālo tiesību pārkāpumu

36 Prasītājas būtībā uzskata, ka ir pārkāptas to tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, tiesības uz aizstāvību un tiesības tikt uzklausītām, jo Padome patvaļīgi nav ņēmusi vērā to veikto novērtējumu par kaitējumu attiecībā uz laikposmu no 2007. līdz 2009. gadam, kuru tās bija iesniegušas to 2011. gada 25. jūlija vēstulē. Šo pārkāpumu pierādot tas, ka apstrīdētās regulas 60. apsvērumā, kā uzskata prasītājas, kļūdaini esot norādīts, ka tās ir izvērtējušas kaitējumu attiecībā uz laikposmu no 2009. gada līdz PIP. Prasītājas uzskata, ka to tiesības darīt zināmu savu viedokli nevarot tikt aprobežotas tikai ar tiesībām uz iespēju iesniegt apsvērumus, bet ar šīm tiesībām Padomei esot noteikts pienākums ņemt vērā visus apgalvojumus, kurus prasītājas izteikušas to 2011. gada 25. jūlija vēstulē. Tādējādi ar to, ka Padome nav izvērtējusi minēto vēstuli, tiekot pārkāptas ne vien to tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, bet arī Pamatregulas 11. panta 2. punkta trešā daļa.

37 Padome apstrīd, ka tā būtu pārkāpusi prasītāju procesuālās tiesības vai Pamatregulas 11. panta 2. punkta trešo daļu.

38 Attiecībā uz to, ka prasītājas apgalvo, ka ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvību un tiesības tikt uzklausītām, ir jāatgādina, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana ir Savienības tiesību pamatprincips, kura neatņemama sastāvdaļa ir tiesības tikt uzklausītam (šajā ziņā skat. spriedumus, 1992. gada 12. februāris, Nīderlande u.c./Komisija, C-48/90 un C-66/90, Krājums, EU:C:1992:63, 44. punkts; 1994. gada 29. jūnijs, *Fiskano*/Komisija, C-135/92, Krājums, EU:C:1994:267, 39. punkts; 1996. gada 24. oktobris, Komisija/*Lisrestal* u.c., C-32/95 P, Krājums, EU:C:1996:402, 21. punkts; 2012. gada 22. novembris, *M.*, C-277/11, Krājums, EU:C:2012:744, 82. punkts, un 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*,

1 — Ir atspoguļoti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, Krājums, EU:C:2013:518, 98. punkts) un kurš ir piemērojams ikvienam (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 18. decembris, *Sopropé*, C-349/07, Krājums, EU:C:2008:746, 36. punkts).

39 Šīs pamattiesības uz to, ka tiek ievērotas tiesības uz aizstāvību procedūrā pirms nelabvēlīga akta pieņemšanas, turklāt tieši ir ietvertas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kurai saskaņā ar LES 6. panta 1. punktu ir tāds pats juridiskais spēks kā Līgumiem. It īpaši Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir norādīts, ka ikvienas personas tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs tostarp ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt.

40 Turklāt antidempinga izmeklēšanas procedūru kontekstā ir ticis nolemts, ka tiesību uz aizstāvību un tiesību tikt uzklausītam ievērošanai minētajās procedūrās ir būtiska nozīme (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, Krājums, EU:C:2012:78, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Šo tiesību ievērošana prasa, lai ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā tiktu dota iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un zaudējumiem, kas tā dēļ radušies (spriedumi, 1991. gada 27. jūnijs, *Al-Jubail Fertilizer*/Padome, C-49/88, Krājums, EU:C:1991:276, 17. punkts, un 2013. gada 11. jūlijs, *Hangzhou Duralamp Electronics* /Padome, T-459/07, EU:T:2013:369, 110. punkts).

42 Šajā lietā prasītājas tomēr nav pierādījušas, ka tām nebija dota iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojušas Savienības iestādes, pamatojot savu secinājumu par antidempinga maksājumu saglabāšanu. Tās turklāt nav minējušas nevienu faktu, uz kuru tās nebūtu varējušas norādīt un kuru tām nebūtu bijusi iespēja iesniegt Savienības iestādēm.

43 Prasītājas pārmet Savienības iestādēm, ka tās nav ņēmušas vērā to apsvērumus. Tomēr šī apgalvotā to apsvērumu neņemšana vērā nav to tiesību uz aizstāvību vai to tiesību tikt uzklausītām pārkāpums. Lai arī minēto tiesību ievērošana Savienības iestādēm prasa ļaut prasītājām lietderīgi paust savu viedokli, tā minētajām iestādēm nevar uzlikt pienākumu piekrist šim viedoklim. Prasītāju viedokļa iesniegšanas lietderīgums prasa vienīgi, lai šis viedoklis būtu iesniegts savlaicīgi – tā, lai Savienības iestādes ar pienācīgu vērību varētu ar tiem iepazīties un izvērtēt to atbilstību pieņemamā akta saturam (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, C-141/08 P, Krājums, EU:C:2009:598, 97., 98. un 102. punkts, un *Sopropé*, minēts 38. punktā, EU:C:2008:746, 49. un 50. punkts).

44 Tādējādi prasītājas kļūdaini apgalvo, ka ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvību vai to tiesības tikt uzklausītām.

45 Attiecībā uz to, ka prasītājas apgalvo, ka ir pārkāptas to tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, ir jāatgādina, ka, kaut arī Komisija vai Padome nevar tikt uzskatītas par "tiesu" Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumus, 1980. gada 29. oktobris, *van Landewyck* u.c./Komisija, no 209/78 līdz 215/78 un 218/78, EU:C:1980:248, 81. punkts, un 1983. gada 7. jūnijs, *Musique Diffusion française* u.c./Komisija, no 100/80 līdz 103/80, Krājums, EU:C:1983:158, 7. punkts), Komisijai un Padomei administratīvās procedūras ietvaros tomēr ir jāievēro Savienības pamattiesības, starp kurām ietilpst tiesības uz labu pārvaldību, kas nostiprinātas Pamattiesību hartas 41. pantā. Konkrētāk, tieši šī pēdējā minētā norma, nevis tās 47. pants reglamentē administratīvo procesu Komisijā un Padomē aizsardzības pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Savienības dalībvalstis, jomā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, *Ziegler*/Komisija, C-439/11 P, Krājums, EU:C:2013:513, 154. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Līdz ar to prasītāju iebildums ir jāsaprot kā tāds, ar kuru ir apgalvots tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums, jo nav pienācīgi ņemti vērā prasītāju 2011. gada 25. jūlija vēstulē izteiktie to apsvērumi. Minētajās tiesībās ir ietverts kompetentās iestādes pienākums uzmanīgi un objektīvi izvērtēt visus izskatāmās lietas būtiskos apstākļus (šajā ziņā skat. spriedumus, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, Krājums, EU:C:1991:438, 14. punkts; 2008. gada 6. novembris, Nīderlande/Komisija, C-405/07 P, Krājums, EU:C:2008:613, 56. punkts, un 2013. gada 16. septembris, *ATC* u.c./Komisija, T-333/10, Krājums, EU:T:2013:451, 84. punkts).

47 Šajā lietā Padome apstrīdētās regulas 60. apsvērumā ir norādījusi:

"Pēc konstatējumu paziņošanas iesniegtajās piezīmēs viens Ķīnas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka konkrēti rādītāji, tostarp ražošanas, pārdošanas apjoma, rentabilitātes, jaudas izmantojuma, nodarbinātības rādītāji, faktiski nenorāda uz negatīvām izmaiņām Savienības ražošanas nozarē. Taču uzņēmums aplūkoja vienīgi izmaiņas starp 2009. gadu un PIP, lai gan kaitējuma novērtējumam ir nepieciešams aplūkot visas izmaiņas Savienības ražošanas nozarē attiecīgajā periodā, t. i., jāizvērtē izmaiņas no 2007. gada līdz PIP. Kā skaidrots iepriekš (sk. 43. līdz 49. apsvērumu), visi Ķīnas eksportētāja minētie kaitējuma rādītāji attiecīgajā periodā mainījās uz negatīvo pusi."

48 No prasītāju 2011. gada 25. jūlija vēstules tiešām ir redzams, ka tikai par laikposmu no 2009. gada līdz PIP prasītājas ir apgalvojušas, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas, rentabilitātes, jaudas izmantojuma un nodarbinātības rādītāji nenorādīja uz negatīvām izmaiņām, bet – tieši pretēji – uz pozitīvām izmaiņām.

49 Apstrīdētās regulas 60. apsvēruma otrais teikums ["Taču uzņēmums aplūkoja vienīgi izmaiņas starp 2009. gadu un PIP, lai gan kaitējuma novērtējumam ir nepieciešams aplūkot visas izmaiņas Savienības ražošanas nozarē attiecīgajā periodā, t. i., jāizvērtē izmaiņas no 2007. gada līdz PIP"] ir jālasa un jāsaprot, ņemot vērā šī apsvēruma pirmo teikumu. Līdz ar to, lai arī ir taisnība, ka prasītājas savā 2011. gada 25. jūlija vēstulē ir atsaukušās arī uz apspriesto laikposmu, vērtējums, saskaņā ar kuru atsevišķi rādītāji nenorādīja uz negatīvām izmaiņām, attiecas vienīgi uz vērtējumu par laikposmu no 2009. gada līdz PIP.

50 Tādējādi prasītājas būtībā kļūdaini apgalvo, ka iestādes ir pārkāpušas rūpības pienākumu attiecībā uz apstrīdētās regulas 60. apsvērumā ietverto vērtējumu.

51 Visbeidzot, attiecībā uz to, ka prasītājas būtībā apgalvo, ka iestādes ir pārkāpušas rūpības pienākumu un Pamatregulas 11. panta 2. punkta trešo daļu, jo tās neesot ņēmušas vērā citus 2011. gada 25. jūlija vēstulē ietverto to apsvērumu elementus, ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu Savienības iestāžu secinājumos tiek ņemti vērā visi būtiskie un pienācīgi dokumentētie pierādījumi, kas iesniegti saistībā ar jautājumu, vai antidempinga pasākumu izbeigšana varētu vai nevarētu novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās.

52 Iepriekš minētā pamatojuma dēļ iestādes apstrīdētajā regulā ir ņēmušas vērā, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas, rentabilitātes, jaudas izmantojuma un nodarbinātības rādītāji nenorādīja uz negatīvām izmaiņām, kā prasītājas bija apgalvojušas savā 2011. gada 25. jūlija vēstulē. Turklāt no apstrīdētās regulas 59. apsvēruma izriet, ka iestādes ir ņēmušas vērā izmaiņas rentabilitātes, ražošanas, pārdošanas apjoma, jaudas izmantojuma, nodarbinātības un produkcijas līmeņa rādītājos Savienībā laikposmā no 2007. gada līdz PIP. Tādējādi iestādes ir ņēmušas vērā minētos faktorus apspriestajā laikposmā. Ciktāl prasītājas uzskata, ka iestādes minētos faktorus, ņemot vērā to apsvērumus 2011. gada 25. jūlija vēstulē, ir izvērtējušas kļūdaini, ir jākonstatē, ka šis iebildums attiecas uz apstrīdētajā regulā ietvertā vērtējuma pamatotību, kas ir trešā pamata priekšmets, un tādējādi uz šo iebildumu neattiecas minētās regulas formālās likumības kontrole. No tā izriet, ka ir jānoraida prasītāju iebildums, saskaņā ar kuru iestādes ir pārkāpušas savu rūpības pienākumu un Pamatregulas 11. panta 2. punkta trešo daļu, jo tās neesot pienācīgi ņēmušas vērā 2011. gada 25. jūlija vēstulē ietvertos to sniegto apsvērumu elementus.

53 Ņemot vērā visu iepriekš minēto pamatojumu, ir jānoraida prasītāju pirmais pamats attiecībā uz to procesuālo tiesību pārkāpumu.

Par otro pamatu – kļūdu faktos

Ievads [..]

Par otrā pamata pirmo daļu [..]

Par otrā pamata otro daļu [..]

Par otrā pamata trešo daļu [..]

Secinājumi [..]

Par trešo pamatu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā

Ievads [..]

Par trešā pamata pirmo daļu

– Par acīmredzamām kļūdām vērtējumā un Pamatregulas 11. panta 2. punkta un 3. panta 2., 6. un 7. punkta pārkāpumu [..]

– Par pamatojumā pieļautajiem trūkumiem [..]

–Secinājumi [..]

Par trešā pamata otro daļu

–Ievads [..]

–Par apstrīdētās regulas 58. un 59. apsvērumā ietverto vērtējumu [..]

–Par apstrīdētās regulas 61. apsvērumā ietverto vērtējumu [..]

–Par apstrīdētās regulas 62. apsvērumā ietverto vērtējumu [..]

–Par apstrīdētās regulas 64. apsvērumā ietverto vērtējumu [..]

–Secinājumi [..]

Par tiesāšanās izdevumiem [..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) **prasību noraidīt;**

2) ***Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd* un *Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG* sedz savus, kā arī atlīdzina četras piektdaļas no Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumiem;**

3) **Padome sedz vienu piektdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem;**

4) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 12. decembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture . . . 2

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi . . . 2

Juridiskais pamatojums . . . 2

1. 1. Par pieņemamību . . . 2

2. 2. Par lietas būtību . . . 2

Par pirmo pamatu – prasītāju procesuālo tiesību pārkāpumu . . . 2

Par otro pamatu – kļūdu faktos . . . 5

Ievads . . . 5

Par otrā pamata pirmo daļu . . . 5

Par otrā pamata otro daļu . . . 5

Par otrā pamata trešo daļu . . . 5

Secinājumi . . . 5

Par trešo pamatu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā . . . 5

Ievads . . . 5

Par trešā pamata pirmo daļu . . . 5

– Par acīmredzamām kļūdām vērtējumā un Pamatregulas 11. panta 2. punkta un 3. panta 2., 6. un 7. punkta pārkāpumu . . . 5

– Par pamatojumā pieļautajiem trūkumiem . . . 5

– Secinājumi . . . 5

Par trešā pamata otro daļu . . . 5

– Ievads . . . 5

– Par apstrīdētās regulas 58. un 59. apsvērumā ietverto vērtējumu . . . 5

– Par apstrīdētās regulas 61. apsvērumā ietverto vērtējumu . . . 5

– Par apstrīdētās regulas 62. apsvērumā ietverto vērtējumu . . . 5

– Par apstrīdētās regulas 64. apsvērumā ietverto vērtējumu . . . 5

– Secinājumi . . . 5

Par tiesāšanās izdevumiem . . . 5